

Securitization move?

En jämförande studie om hur regionala organisationer uttrycker sig om konflikter inom respektive utom deras egen region

Abstract

Since the ending of the Cold War, regional organizations have been evolving as subjects for international peace and security. It is argued that this development is connected to the claim that the UN has been increasingly inefficient and unable to manage international peace and security on its own. The purpose of this thesis is to further address regional organizations as objects for analysis by conducting a comparative study aiming to describe the possible differences in how regional organizations talk about conflicts within and outside of their regions. The conflicts are used as indicators to examine whether the regional organizations are more inclined to take responsibility for a conflict within or outside of their regions. The result is based on the examination of statements from the ASEAN, the AU and the EU using a discourse analysis when applying the securitization theory, more specifically the *securitization move*, on the material. The study examined whether *securitization move's* had been constituted by the regional organizations and the result is that the AU was the only case that constituted a *securitization move* in this thesis. The conclusion is that there are several differences in how the objects of analysis express themselves with regards to the indicators resulting in a wide and non-generalizable result.

Nyckelord: Regional Organization, region, regionalism, threats, responsibility, securitization move, securitization theory, the ASEAN, the EU, the AU, Myanmar, Syria, Central African Republic, Yemen, Ukraine, South Sudan

Antal tecken: 65 453

Förkortningar

ASEAN	Association of Southeast Asian Nations
APSC	ASEAN Political-Security Community
AU	Afrikanska Unionen
AUPSD	African Union Peace and Security Department
AUPSC	African Union Peace and Security Council
CAR	Centralafrikanska Republiken
EEAS	European External Action Service
EU	Europeiska Unionen
FN	Förenta Nationerna
OAU	Organisation of African Unity

Innehållsförteckning

1 Inledning	1
1.1 Syfte och forskningsfråga	2
1.2 Disposition	3
2 Teori	4
2.1 Teoretisk bakgrund	4
2.2 Säkerhetsiseringsteori.....	5
2.3 Teoretiskt ramverk.....	6
3 Metod	8
3.1 Diskursanalys.....	8
3.2 Val av fall.....	9
3.3 Material.....	9
3.4 Avgränsningar.....	10
3.5 Operationalisering.....	10
4 Resultat	14
4.1 ASEAN	14
4.1.1 Myanmar.....	14
4.1.2 Syrien.....	16
4.2 AU.....	17
4.2.1 CAR.....	17
4.2.2 Jemen	19
4.3 EU	20
4.3.1 Ukraina.....	20
4.3.2 Sydsudan.....	22
5 Jämförande analys	24
6 Slutsats	26
7 Referenser	28

1 Inledning

Kalla krigets slut medförde fundamentala förändringar på den internationella arenan och i synnerhet vad gäller agendan för säkerhet. Under kalla kriget dominerades säkerhetsdebatten av ett statscentrerat perspektiv där stater sågs som det främsta referensobjektet för säkerhet. Den traditionella bilden av säkerhet har sedan dess utmanats av mängder av röster och forskning, varav den mest inflytelserika ihärdigt argumenterat för en utvidgning av säkerhetsbegreppet (Buzan et al, 1998; 1-8). Vidare resulterade kalla krigets slut i en ny världsordning där den bipolära världsordningen fick sitt slut (Buzan – Waever, 2003; 3). Den efterföljande världsordningen innebar en allt mer betydande roll för multilaterala institutioner och framförallt för FN vars funktionalitet och mandat utvidgades (Wunderlich, 2012; 2). Med bakgrund i avkolonialiseringen, ledde kalla krigets slut till att stormakter i en allt högre grad lämnade regioner i fred vilket gav dem en möjlighet att skapa egna säkerhetsallianser (Buzan- Waever, 2003; 3). FN, som initialt var ett samarbete mellan stater, samarbetar idag med regionala organisationer inom en rad olika policyområden där fred och säkerhet tillskrivs som det mest omfattande samarbetet (Wunderlich, 2012; 2-3). En regional organisation definieras av Fredrik Söderbaum som en institutionaliserad region med geografiska gränser och det är den definitionen som kommer att användas i denna uppsats. I studien kommer begreppen regional organisation och region att benämnas samma sak (Söderbaum, 2011; 115). Regionala organisationer är dock inget nytt fenomen då det i FN-stadgan står att de, i enlighet med internationell rätt, kan förebygga eller agera gentemot företeelser som hotar internationell fred och säkerhet så länge det sker i enlighet med FN-stadgans principer (Borgen, 1994; 799).

Kapitel VIII i FN-stadgan saknar dock detaljer kring hur samarbetet mellan FN och regionala organisationer ska se ut men en rad steg har tagits mot att fastställa detta. Med bakgrund i vetskapen att FN saknade kapaciteten att hantera alla världens konflikter på egen hand så formaliserades samarbetet under World Summit 2005 genom ett avtal mellan de regionala organisationernas sekretariat och FN som bland annat innebar att de blev delaktiga i FN:s säkerhetsråds arbete. Beslutet innebar konsensus kring att dela på bördan vad gäller fred och säkerhet vilket hade sin bakgrund i en lång process mot att systematisera samarbetet inom ramen för Kapitel VIII i FN-stadgan. Några exempel är FN-deklarationen "Declaration of Enhancement of Cooperation between the UN and Regional Organizations in the Maintenance of International Peace and Security" och FN-rapporten "A more secure world: Our shared responsibility" från 1994 respektive 2005 (Van Langenhove et. al, 2012; 94-6).

Följaktligen har regionala organisationer utvecklats till aktörer i egen rätt inom multilaterala organisationer parallellt med att flertalet, som till exempel

ASEAN, AU och EU, har under de senaste åren utvecklat någon form av institutionaliserad mekanism för konflikthantering för att i större utsträckning kunna bevara fred och säkerhet inom respektive region (Wunderlich, 2012; 2-3). Samtidigt som regionala organisationer blir mer relevanta på den internationella arenan argumenterar flera forskare för att FN befinner sig i en slags legitimitets- och effektivitetskris då dess statscentrerade struktur står i stark kontrast till de icke-statliga och transnationella säkerhetsutmaningar som vi står inför idag (Thakur et al., 2006; 3-4). Andra forskare menar att regioner i de flesta fall är bättre på att hantera konflikter i deras egen region än FN som antingen är ineffektiv eller paralyserad av diverse lösningar i säkerhetsrådet (Hettne – Söderbaum, 2006; 5). Dessutom finns det även röster som argumenterar för att säkerhetsrådet är det enda som hindrar regionala organisationer från att utföra deras egna militära operationer (Bjurner - Wallensteen, 2014; 6).

Med anledning av den förändring som skett så är det resonligt att dra slutsatsen att det bör det skett en retorisk men också en faktisk förskjutning av ansvar för internationell fred och säkerhet till regionala organisationer, något som benämns som ett *delat* ansvar enligt FN. Trots återupprepade försök till att systematisera regionala organisationers relation med FN finns det fortfarande åtskilliga frågetecken vad gäller det delade ansvarets praktiska definition samt vilken form det kommer att ta framöver.

1.1 Syfte och forskningsfråga

Det är tillsynes svårt att föreställa sig ett internationellt system där FN inte längre är ytterst ansvarig för att bevara internationell fred och säkerhet. Som inledningen indikerar bör vi dock vänja oss vid den tanken och fortsätta bedriva forskning kring regionala organisationer som aktörer för fred och säkerhet för att förbättra vår förståelse av vår samtid för att även kunna förutspå vår framtid. Barry Buzan, Ole Waever och Jaap De Wilde uppmanade redan 1998 till mer forskning kring regioner som analysobjekt i sig själva och att de behövde analyseras separat från det internationella systemet (Buzan et al., 1998; 9). Syftet med denna uppsats är att bidra till forskningen om regionala organisationer som analysobjekt frångående från den internationella och statliga dimensionen genom att beskriva hur ASEAN, AU och EU uttrycker sig dels om en konflikt inom och dels en utom deras respektive regioner. Syftet är att blottlägga skillnader vilket innebär att följande forskningsfråga ställs:

Hur skiljer sig regionala organisationers uttalande benägenhet att ta ansvar för fred och säkerhet inom respektive utom den egna regionen?

1.2 Disposition

Uppsatsen kommer att fortlöpa genom ett teoriavsnitt som först redogör för den teoretiska bakgrunden som har ett fokus på regionala organisationers framväxt som aktörer för fred och säkerhet. Vidare följer valet av teori och motivering av studiens teoretiska ramverk som utgörs av delar av Köpenhamnskolans säkerhetiseringsteori och Metodavsnittet kommer att redovisa de metodologiska övervägandena som gjorts vid val av metod, fall, material och avgränsningar samt operationaliseringens tillvägagångssätt. Sedan följer resultatet som innehåller en kort bakgrund till de regionala organisationerna och konflikter samt appliceringen av det teoretiska ramverket. I den jämförande analysen görs en sammanställande analys där frågeställningen besvaras. Uppsatsen avslutas med en sammanfattande slutsats.

2 Teori

I detta avsnitt kommer det först ges en teoretisk bakgrund, en blandning av bakgrund och tidigare forskning, i syfte att fastställa att regionala organisationer skapat utvecklade agendor för fred och säkerhet och framförallt blivit mer benägna att ta ansvar för fred och säkerhet. Vidare följer en presentation av säkerhetsiseringsteorin och slutligen en redogörelse för vad som specifikt utgör studiens teoretiska ramverk.

2.1 Teoretisk bakgrund

Den första vågen av regionala organisationers framväxt var centraliserad till Europa och Latinamerika medan den andra vågen, som skedde på 1980- samt 1990-talet, var världsomspännande. Den andra vågen ledde inte bara till framväxten av fler regionala organisationer utan även till att ett stort antal institutionaliserades ännu mer (Hänggi et al., 2006; 3-4). Dessa händelser har resulterat i en mängd teorier kring deras framväxt men framförallt kring deras roll på den internationella arenan som aktörer för fred och säkerhet. I Barry Buzan, Ole Waever och Jaap De Wildes bok *Security: A New Framework for Analysis* argumenterade forskarna, som tillsammans utgör Köpenhamnskolan, för vikten av att fokusera på regioner som objekt i sig själva inom säkerhetsanalys för att kunna förstå och förklara hur de etablerar sig inom det internationella systemet (Buzan et. al, 1998; 9).

Regionalism förklaras som en uppifrån-och-ner process där stater avsiktligt anpassar policyområden efter det som sker utanför den egna regionen. I praktiken innebär det att stater organiserar sig och samarbetar inom mellanstatliga- eller överstatliga institutioner (Hänggi et al., 2006; 4). Medan Hänggi et. al talar om första och andra vågen av regionala organisationer så talar Björn Hettne och Fredrik Söderbaum om ny och gammal regionalism. Den nya regionalismen är en ytterligare snävare förgrening av regionalism som forskningsfält och teorin *New Regionalism Theory (NRT)* fokuserar på att teoretisera regioner som aktörer i en internationell kontext. De menar att det inte finns några förutbestämda regioner utan att de formas och modifieras i samklang med förändringar i den internationella kontexten och kan påverkas av en rad olika dimensioner som vara relaterade till kultur, ekonomi eller säkerhet. NRT menar att regioner kan vara mer eller mindre internt koherenta över tid vilket översätts till en låg eller hög nivå av begreppet *regionness*. *Regionness* beskriver processen där en region går från att vara ett passivt objekt till att bli ett aktivt subjekt och en aktör med en tydlig identitet, beslutsfattande struktur och inte minst legitimitet i en kontext där

den statliga dimensionen spelar en allt mindre roll (Hettne – Söderbaum, 2000; 458-462). Luk van Langenhove tillskriver istället samma process termen *region-building* och argumenterar för att den bestäms och drivs framåt, eller bakåt, av sociala processer i termer av hur politiska aktörer uppfattar regionen (Söderbaum, 2011; 6, 114-6).

Forskning har följaktligen förklarat att den nya regionalismen har lett till att regionala organisationer har blivit aktörer i sin egen rätt (Wunderlich, 2012; 2-3). Francis Baert, Philippe De Lombaerde och Tânia Felício argumenterar för att säkerhet idag är mindre knutet till nationalstater och har större global spridning vilket leder till att (o)säkerhet får en spill-over-effekt och att konflikter blir regionala och därmed får regionala konsekvenser i en större utsträckning. Det har resulterat i att regionala organisationer har tydliga incitament för *region-building*, eller att öka graden av *regionness*, för att kunna förebygga och lösa konflikter inom regionen (Baert et al., 2012, 9-10). Uppfattningen om att hot sprider sig snabbare över kortare snarare än längre avstånd är således bred (Buzan – Waever, 2003; 4). Tidigare forskning har argumenterat för att regionala organisationer blir mer benägna att ta ansvar för att bevara fred och säkerhet (Van Langenhove et al., 2012; 91-3).

2.2 Säkerhetsiseringsteori

Antagandet att språket, det vill säga det vi säger eller det vi skriver, är nära sammankopplat med att agera utgör grunden till *speech act theory* som etablerades på 1960-talet. Upphovsmakarna menade att yttrandet av något är i sig är en handling – att säga något är att göra något – vilket rent praktiskt kan liknas vid att ge ett löfte. Människor använder följaktligen språk för att göra exempelvis åsikter och hot verkliga och därmed ger dem en social betydelse. Genom språket så förverkligas relationer, händelser och processer (Halperin – Heath, 2017; 337).

Den traditionella uppfattningen om vad säkerhet är inom internationella relationer handlar om överlevnad, i vilken Köpenhamnskolan också tar sin utgångspunkt i. Om något hotar överlevnaden så framställs det som ett säkerhetshot mot referensobjektet, vilket traditionellt innebar staten, vilket i sin tur legitimerar den ytterst ansvarige för staten att vidta de åtgärder som krävs för att skydda referensobjektet mot säkerhetshotet. Själva utvidgningen av säkerhetsagendan syftar till att utvidga synen på vem som kan framställa något som ett säkerhetshot samt vad som kan vara ett referensobjekt. Med anledning till detta utvecklade Köpenhamnskolan, som en respons på förändringen av den internationella kontexten, ett ramverk kallat säkerhetsiseringsteori för att kunna förstå samt analysera vår samtid (Buzan et al., 1998; 1-8, 21).

Kärnan av *speech act theory*, att ord är handlingar, har följaktligen lagt grunden för säkerhetsiseringsteorin. Säkerhetsisering innebär att något sociopolitiskt konstruerat framställs som ett existentiellt är ett reellt hot eller inte är inte utav vikt inom säkerhetsiseringsteori utan det är själva yttrandet som är handlingen och därmed föremål för analysen (Buzan et. al, 1998; 23-6). Säkerhetsisering består

således i huvudsak av två aktörer, referensobjektet, vilket är det som är utsatt för ett hot och säkerhetsiseringsaktören, vilket är den som genom en politisk och social diskurs konstruerar hotet (Hayes, 2012; 66). En säkerhetsiseringsaktör är antingen en grupp eller en enskild individ som till exempel tillhör en politisk ledning eller en lobbyist rörelse, ett krav är att det är en aktör med en erkänd auktoritet, medan referensobjektet ofta tillskrivs som medborgarna i en stat. En säkerhetsiseringsprocess inleds genom att en säkerhetsiseringsaktör presenterar en företeelse som ett säkerhetsshot mot referensobjektet, vilket kallas ett *securitization move*. Säkerhetsshotet säkerhetsiseras dock inte förrän *securitization move* accepteras av allmänheten vilket också är målet, att göra en sakfråga till en säkerhetsfråga. En förutsättning för att säkerhetsiseringsprocess ska anses vara lyckad är alltså om allmänheten accepterar säkerhetsshotet (Buzan et al., 1998; 23-6, 40).

Sedan *A New Framework for Analysis* gavs ut för drygt två årtionden sedan så har en del hänt vad gäller intellektuella debatter kring och empiriska applikationer på säkerhetsiseringsteori. En del kritiska röster har höjts vad gäller Köpenhamnskolans vaga definition av hur man avgör allmänhetens acceptans. Många har argumenterat för att allmänheten ska ses som mångfacetterad och framförallt bestående av flera olika typer av allmänhet med olika egenskaper och förväntningar. Flera forskare menar att det finns olika typer av allmänheter och att de fyller olika funktioner, en typ kan konstituera folkets röst och en annan typ kan utgöra parlamentet i en demokrati. Genom omfattande empiriska studier av teorin så har en förlängning av Köpenhamnskolans uteslutande fokus på *speech act* inom säkerhetsiseringsteori skett då en del forskare valt att angripa teorin genom att fokusera på utövning och processer för att komplettera själva yttrandena med det som händer efter att något har yttrats. Empirin har bestått av en rad olika företeelser men särskilt ofta har områdena migration, cybersäkerhet och terrorism förekommit (Balzacq et al., 2015; 500-7, 521). En övergripande kritik som lyfts gentemot teorin är med exakt vilka kriterier en *speech act* initierar en säkerhetsiseringsprocess och det råder ännu idag ingen konsensus kring vilka kriterier som bör fastställas. Roxanna Sjöstedt definierar till exempel ett *securitization move* som, utöver att framställa något som ett hot mot referensobjektets säkerhet, innehåller förslag på åtgärder för att hantera hotet (Sjöstedt, 2010; 131, 142). Thierry Balzacq et al menar att säkerhetsiseringsteori har, på grund av den omfattande empiri den har testats på, har bidragit till en omfattande förståelse av mängder av olika säkerhetsshot. Dock så förminskar de inte det faktumet att teorin komplex och står inför en del utmaningar för att i framtiden kunna fortsätta ha samma starka inverkan på säkerhetsstudier (Balzacq et al., 2015; 520-1).

2.3 Teoretiskt ramverk

Forskningen indikerar att säkerhetsiseringsteori saknar en överenskommen och detaljerad mall vad gäller tillvägagångssätt. Då uttalanden kommer att studeras,

det vill säga det som sägs och inte det som sedan faktiskt görs, kommer jag i mitt teoretiska ramverk att uteslutande studera *securitization move*, det vill säga själva *speech act*:en, och därmed avgränsa mig från de övriga dimensionerna av säkerhetsiseringsteorin. Huruvida ett *securitization move* accepteras eller inte utav allmänheten kommer således inte vara föremål för denna studie och därför avgränsar jag mig ifrån att undersöka om en säkerhetsiseringsprocess anses vara lyckad eller inte. Om ett *securitization move* har konstituerats av ASEAN, AU och EU, vilket är analysobjekten i denna studie, innebär det först och främst att ett hot mot deras region och därmed den regionala organisationen har formulerats. I denna studie är kriterierna för att konstituera ett *securitization move* att de uttalanden som är föremål för analys innehåller 1), språkliga bevis på att den regionala organisationen är hotad samt 2), förslag på åtgärder som de är delaktiga i. I denna studie kommer analysobjektens benägenhet att ta ansvar, för att återkoppla till forskningsfrågan, likställas med att konstituera ett *securitization move*.

Att analysera vad viktiga aktörer för fred och säkerhet egentligen säger är en viktig del i att kartlägga det rådande säkerhetslandskapet. Det vanligaste analysobjektet när det kommer till säkerhetsiseringsteori är stater och individer och forskningen om regionala organisationer som säkerhetsiseringsaktörer är relativt begränsad. Genom en jämförande studie av ASEAN, AU och EU hoppas jag kunna bidra till att utvidga säkerhetsiseringsteorins empiriska förråd genom att applicera teorin på regionala organisationer som analysobjekt. Unikt för denna studie är att det teoretiska ramverkets *securitization move* endast konstitueras om den regionala organisationen formulerar sig som hotad hotad, och därför är referensobjektet, tillsammans med att den regionala organisationen föreslår åtgärder som de är delaktiga i. De två kriterierna är möjligen förhållandevis strikta men jag anser att det är viktigt att våga vara hårdragen för att på sikt kunna bidra till att teorin utvecklas.

3 Metod

Detta är en jämförande studie som ska undersöka tre regionala organisationers uttalanden för att ta reda på hur de pratar om en konflikt inom och en utom deras respektive regioner. De regionala organisationernas, analysobjekten, benägenhet att ta ansvar kommer att mätas genom konflikter som utspelar sig inom respektive utom deras respektive region vilket kommer att utgöra de empiriska mätinstrumenten. Konflikterna kommer således bli indikationer på hur regionala organisationers uttalade benägenhet att ta ansvar för fred och säkerhet skiljer sig mellan en inom konflikt inom respektive utom regionen. Skillnader och likheter mellan organisationerna kommer även att redogöras för i analysen. Till ASEAN har Myanmar valts för att representera konflikten inom regionen och Syrien valts för att representera den utom, till AU har CAR valts för att representera konflikten inom regionen och Jemen valts för att representera den utom och till EU har Ukraina valts för att representera konflikten inom och Sydsudan valts för att representera den utom regionen. Konflikterna kommer att mätas genom mitt teoretiska ramverk som utgörs av säkerhetsiseringsteorins *securitization move*. I denna studie har innebörden av att ta ansvar översatts till att konstituera ett *securitization move*. Studien är bred och därför kommer analysen bli överskådlig snarare än djup men fördelen med en bred studie är att jag kan inkludera fler fall och därmed öka resultatets generaliserbarhet.

3.1 Diskursanalys

Då det teoretiska ramverket utgörs av säkerhetsiseringsteori är språket följaktligen det som ska mätas. Metoden som används i denna studie är diskursanalys vilket är den absolut vanligaste metoden att använda, och är väl beprövad, vid appliceringen av säkerhetsiseringsteori då man undersöker vad det är som sägs eller skrivs (Buzan et al, 1998; 176; Balzacq et al, 2015; 519). Diskursanalys utgår ifrån att ord är handlingar och definieras som analysen av språk, talad text (Bergström – Boréus; 357). En av anledningarna till dess komparabilitet med säkerhetsiseringsteori är att de båda tar sin utgångspunkt i konstruktivismen vilket innebär grundantagandet att verkligheten är socialt konstruerad, däribland av språket som ses som en social process (Halperin – Heath, 2017; 46, 336-7).

Diskursanalytisk metod har i likhet med säkerhetsiseringsteori inget vedertaget tillvägagångssätt utan det är upp till varje forskare att bestämma hur arbetet ska gå till (Bergström – Boréus, 2012; 381). I min studie kommer uttalanden av regionala organisationer att analyseras för att undersöka huruvida de har konstituerat ett *securitization move* eller inte. Diskursanalysen kommer således användas för att

analysera texter. I det teoretiska ramverket har kriterierna för konstituerandet av ett *securitization move* redogjorts och i operationaliseringen kommer studiens exakta tillvägagångssätt att presenteras för att tydliggöra hur tolkningarna kommer att gå till.

3.2 Val av fall

Syftet med uppsatsen är att göra en bred studie och för att kunna nå ett brett resultat har jag valt att bygga min studie på tre fall. I och med att jag vill undersöka en trend, att regionala organisationer bör ha blivit mer benägna att ta ansvar för fred och säkerhet, valde jag att konflikterna tidigast fick ha startat eller återfallit i konflikt efter 2010. Konflikterna är alltså indikatorerna jag ska använda för att mäta det empiriska materialet. Nästa steg i urvalsprocessen blev således att identifiera tre regionala organisationer som upplever, eller har upplevt, en konflikt inom regionen efter 2010. I kombination med att de även behöver ha en institutionell mekanism för frågor som rör fred och säkerhet så blev antalet fall väldigt få. Att EU, AU och ASEAN valdes motiveras framförallt med att ambitionen att uppnå ett generaliserbart resultat med flera fall som genererar god geografisk spridning.

EU skulle kunna ses som ett opassande fall då Ukraina inte är medlem i EU, jämfört med Myanmar i ASEAN och CAR i AU, men det finns goda skäl för det valet. Dels för att Ukraina är en av EUs mest prioriterade samarbetspartners vilket är synnerligen tydligt i associeringsavtalet mellan parterna som är det främsta verktyget för att föra Ukraina närmre EU politiskt (EU Neighbours 2017). Dels för att Ukraina ligger i Europa och gränsar geografiskt mot flera EU-medlemsländer.

Angående ASEAN så är den en mellanstatlig organisation som saknar överstatliga element till skillnad från AU och EU. Att ASEAN till synes skiljer sig från de andra anser jag dock är en styrka då mitt resultat om inte annat kan bli ännu mer generaliserbart.

3.3 Material

På grund av att uppsatsen ämnar beskriva en möjlig trend samt att resultatet i största möjliga mån ska avspegla samtiden undersöks material från 2011 till idag. Varför just 2011 valdes baseras på att det finns ett begränsat antal konflikter som startade eller återföll i konflikt och 2011 var så långt bak i tid jag behövde sträcka mig för att kunna tilldela varje regional organisation en konflikt, inom respektive utom regionen. Vad gäller konflikterna är jag väl medveten om att vissa av dem har karaktärsskillnader men i denna studie kommer samtliga att benämnas som

konflikter oberoende av officiell definition. I urvalet av konflikter var det således viktigare att de var nära i tid än att de har liknande karaktär.

I resultatet kommer språk att analyseras och därför har jag valt att basera resultatet på primärkällor i form av uttalanden som kommer att närläsas från samtliga regionala organisationers officiella hemsidor. Uttalandena är från EEAS, AUPSC samt APSC vilket är de regionala organisationernas ytterst ansvariga funktioner för fred och säkerhet. Huruvida uttalanden om konflikterna skett av andra delar av de regionala organisationernas institutionella struktur är inte vad denna studie ämnar undersöka och har därför avgränsats från materialet. Vidare kommer uttalandena från EEAS, AUPSC och APSC att benämnas som uttalanden från de regionala organisationerna i helhet och kommer därför tillskrivas en röst. Exakt hur urvalet av material på hemsidorna kommer gå till kommer detaljerat att redogöras för i operationaliseringen.

Vidare har sekundärkällor inkluderats för att komplettera studien med bakgrundsrelaterad information. Vad gäller konflikterna har flera oberoende källor valts för att skapa tillförlitlighet och angående de regionala organisationerna har information hämtats från deras hemsidor för att försäkra om informationen är korrekt och uppdaterad.

3.4 Avgränsningar

Diskursanalys som metod lämpar sig bättre för att beskriva fenomen och är sämre på att förklara relationen mellan orsak och verkan. Som forskningsfrågan indikerar så är detta en studie som ämnar beskriva och inte förklara och således kommer resultatet att avgränsas från alla förklaringsmekanismer som existerar utanför språket. Bakomliggande orsaker till varför analysobjekten uttrycker sig som de gör är utom uppsatsens syfte. Det är språket som uteslutande kommer att studeras talat språk, det vill säga det som sägs och inte det som faktiskt sedan görs. Valet av studiens metod och teoretiska ramverk kommer således inte att ge läsaren hela bilden av verkligheten utan min subjektiva tolkning av materialet, men för att motverka detta så kommer en hög grad av transparens i studiens operationalisering att eftersträvas för att öka intersubjektiviteten (Bergström – Boréus; 405).

3.5 Operationalisering

I denna del kommer strategin för operationaliseringen av mitt teoretiska ramverk att presenteras. För att kunna besvara på forskningsfrågan behöver den göras mätbar. De regionala organisationerna är analysobjekten men det som ska mätas är hur de uttrycker sig om dels en konflikt inom och dels en utanför regionen. Konflikterna blir således mina indikatorer, det vill säga mina empiriska

mätinstrument, för att kunna besvara min forskningsfråga (Halperin – Heath, 2017; 455-7). Forskningsfrågan kommer att besvaras inom ramen för det teoretiska ramverket som fastställer att konstituera ett *securitization move* innebär att en regional organisation tar ansvar för en konflikt. Hur benägenheten att ta ansvar ser ut kommer att redovisas i resultatet och i den jämförande analysen kommer skillnaderna att diskuteras.

De regionala organisationernas hemsidor skiljer sig märkbart åt och en tydlig beskrivning av hur materialinsamlingen har gått till är således utav största vikt för att kunna möjliggöra en eventuell reproducering av studien. Den typ av material jag kommer att analysera är officiella uttalanden från organisationernas respektive mekanism för fred och säkerhet. För att hitta uttalanden avseende samtliga konflikter så kommer jag att söka på respektive land som konflikterna utspelar sig i.

Vad gäller ASEAN så saknar APSC, som består av medlemmarnas utrikesministrar som gemensamt uttalar sig om sakfrågor som avser fred och säkerhet, en egen hemsida vilket innebär att jag kommer att söka efter ”Myanmar” samt ”Syrien” i hemsidans generella sökfunktion. Då jag endast kommer analysera uttalanden från APSC kommer jag att använda de sökträffar som är märkta med kategorin ”Statements & Communiques” och uttrycker i rubriken att det är ett uttalande av ASEANs utrikesministrar. Gemensamma uttalanden från utrikesministrarnas årliga ministermöten har även inkluderats då de är märkta med kategorin ”Joint Communiques”, och därför också är uttalanden, vilket jag kommer att hitta under fliken ”ASEAN Political-Security Community”.

Avseende AU så har AUPSD en egen hemsida där uttalanden från AUPSC, den ytterst ansvariga mekanismen för fred och säkerhet, finns samlade. Under fliken ”Resources Hub” kommer alternativet ”Communiqués/Press Releases” att väljas och därifrån kommer jag att manuellt gå igenom sökresultaten för att hitta uttalanden av AUPSC där ”Yemen” och ”Central African Republic” omnämns, dokumenttypen kallas ”Communique”.

EUs mekanism för fred och säkerhet, EEAS, ansvarar för att implementera den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken och har även de en särskild hemsida. I sökningen efter de utvalda konflikterna kommer ske genom att jag från startsidan klickar på fliken ”Statements” och sedan filtrera min sökning genom att välja ”Ukraine” respektive ”South Sudan” och sedan ”Joint Statements”, ”Statements by the HR/VP”, ”Statements by the Spokesperson” samt ”Statements on behalf of the EU” under dokumenttyp för att endast få upp den typen av material jag ämnar undersöka vilket är uttalanden.

När jag angriper materialet så kommer två frågor att ställas för att för att avgöra huruvida ett *securitization move* har konstituerats eller inte utifrån mitt teoretiska ramverk. Frågorna blir följande:

- *Är regionen och därmed den regionala organisationen hotad?*
- *Ger den regionala organisationer förslag på åtgärder som de är delaktiga i?*

Vidare kommer en hög grad av genomskinlighet följaktligen eftersträvas och därför kommer resultatet att innehålla citat från flera uttalanden för att läsaren lättare ska kunna följa mina tankar (Bergström – Boréus, 2012; 405-6). Nedan kommer tre exempel på fiktiva citat för att exemplifiera hur materialet kommer att tolkas i resultatet. Viktigt att observera är att båda kriterierna för det teoretiska ramverket måste uppfyllas för att uttalandet ska konstituera ett *securitization move*.

Vi fördömer det brutala våld i landet x och är djupt oroade över det omfattande civila lidandet som det har resulterat i. Vi anser att konflikten bör lösas med fredliga medel och att det är regeringen i landet x som är ytterst ansvarig för att detta ska ske. Vidare uppmanar vi det internationella samfundet att agera.

Ovanstående citat konstituerar inte ett *securitization move* då regionen inte är hotad, endast landet x, samt att inga åtgärder som den regionala organisationen x är delaktig i föreslås. Inget ansvar för situationen uttrycks således då det internationella samfundet ses istället som de som bör agera.

Situationen i landet x är ett hot mot internationell fred och säkerhet och således mot vår region. Vi kommer att vidta alla nödvändiga åtgärder som krävs för att nå en lösning på konflikten.

Citatet ovan konstituerar ett *securitization move* då det uttrycker att regionen är hotad och därmed den regionala organisationen, i enlighet med mitt teoretiska ramverk, samt att den regionala organisationen uttrycker att den kommer att vidta åtgärder. Citatet uttrycker att den regionala organisationen har ett ansvar för att lösa situationen.

Eskaleringen av våldet i landet x har fått stora konsekvenser för alla medlemmar i vår regionala organisation x. Vidare uppmanar vi regeringen i landet x att genast nå en politisk lösning på situationen.

Trots att den regionala organisationen formulerar ett hot mot regionen så föreslås inga åtgärder och de uttrycker att ansvaret för situationen ligger uteslutande hos medlemsstaten. Avsaknaden av det sistnämnda fastställer, trots att det uttrycks att situationen är ett hot mot regionen, att citatet inte konstituerar ett *securitization move*.

Ett *securitization move* behöver nödvändigtvis inte innehålla ordet säkerhet utan det är upp till den som genomför analysen att bestämma vilka ord som är värdeladdade (Buzan et al, 1998; 33). När operationaliseringen av uttalandena kommer att genomföras kommer jag dessutom att särskilt leta efter följande ord;

Regional organization, regional, region, international, national, local, civilians, threat, means, responsibility, actor, the UN, the EU, the AU, the ASEAN

Att observera är att termen *region* uteslutande kommer att tolkas som den regionala organisationens geografiska område i sin helhet. Vad gäller AU är deras geografiska område visserligen en kontinent till skillnad från de andra men om uttalanden uttrycker att *regionen är hotad* så kommer det att tolkas som att det är ett hot mot AU som regional organisation då regionen som är hotad är en del av AU.

4 Resultat

I detta avsnitt kommer det att ges en koncis redogörelse för de regionala organisationernas bakgrund med fokus på utvecklingen mot att bli aktörer för fred och säkerhet. En kort bakgrund till konflikterna kommer även att ges i syfte att ge läsaren en kontext men också för att en redogörelse av händelseförloppen kommer att göra valet av tidsram för materialinsamlingen tydlig. Det teoretiska ramverket sedan att appliceras på materialet för att avgöra huruvida ett *securitization move* har skett eller inte.

4.1 ASEAN

ASEAN är en mellanstatlig regional organisation som grundades 1967 av Filippinerna, Singapore, Indonesien, Thailand och Malaysia. Målet med etablerandet var inte minst att verka för regional fred och stabilitet mellan länderna inom regionen och med resten av världen med FN-stadgan som ledande dokument. Under 1980- och 1990-talet anslöt Brunei, Vietnam, Laos, Myanmar och Kambodja. 1997 stärktes medlemsländernas gemenskap då samtliga ledare antog ”ASEAN Vision 2020” vilket var en symbol för ländernas delade vision av de Sydöasiatiska nationerna sammanlänkade i en fredlig, dynamisk och utvecklande gemenskap. ASEANS hittills mest omfattande institutionalisering formaliserades dock 2015, då ”ASEAN Community” och dess tre hörnstenar etablerades (ASEANa 2018). APSC är en utav hörnstenarna och är där medlemsstaterna verkar och har ansvar för att säkerställa att regionen lever i fred med varandra och världen med utgångspunkten i att medlemsstaternas säkerhet är fundamentalt sammanlänkad. APSC består av medlemsländernas utrikesministrar och styrdokumentet fastställer även att ASEAN är en utblickande gemenskap som dels ska fördjupa relationerna med externa aktörer, framförallt FN, och dels har en ansvarstagande roll globalt vad gäller internationella problem (ASEAN 2016).

4.1.1 Myanmar

Den myanmarska staten har sedan 1970-talet på ett effektivt och omfattande sätt institutionaliserat diskrimineringen av den etniska minoritetsbefolkning rohingya. Sammandrabbningar i provinsen Rakhine bröt ut den 25 augusti 2017 med anledning av att en rebellgrupp tog på sig skulden för att ha utfört attacker mot polisstationer i landet vilket regeringen svarade på genom att förklara dem som en

terroristorganisation. Den myanmarska militären tilläts sedan att utföra våldsamma attacker, med motiveringen att stabiliteten behövde återställas, mot rohingyas vilket innebar att 700 000 rohingyas tvingades fly landet. De våldsamheter som inleddes 2017 beskrivs av FNs generalsekreterare som etnisk rensning av rohingyas och en katastrofal humanitär situation i alla avseenden (CFR 2018a). Den kris som utlöstes i augusti 2017 ses som en förlängning och en eskalering av den inomstatliga konflikt som mer eller mindre pågått sedan självständigheten (UCDP 2018a). Tidsperioden för min materialsökning är således augusti 2017 till idag.

ASEAN om konflikten i Myanmar

The Foreign Ministers of ASEAN expressed concern over the recent developments in Northern Rakhine State of Myanmar and extended their deepest condolences to all the victims and affected communities of the conflict. They condemned the attacks against Myanmar security forces on 25 August 2017 and all acts of violence which resulted in loss of civilian lives destruction of homes and displacement of large numbers of people (ASEAN 2017a).

Det är tydligt att ASEAN försöker att ha ett neutralt förhållningssätt till situationen då de fördömer allt våld, oberoende av vilken part, som leder till civila dödsfall. De civilas utsatthet är dock omfattande då dödsfall inträffat och flera har tvingats fly.

The Foreign Ministers acknowledged that the situation in Rakhine State is a complex inter-communal issue with deep historical roots (ASEAN 2017a).

ASEAN uttrycker att situationen är ett inomstatligt problem.

The Foreign Ministers [...] are agreed that viable and long-term solutions to the root causes of the conflict must be found, including encouraging closer dialogue between Myanmar and Bangladesh [...] The Foreign Ministers welcomed the commitment by the Myanmar authorities to ensure the safety of civilians, take immediate steps to end the violence in Rakhine [...] (ASEAN 2017a).

ASEANs tycks inte, utifrån citatet att döma, anse att de har ett ansvar att ta vad gäller situationen i Rakhine. En närmre dialog med Bangladesh, som inte erhåller ett medlemskap i ASEAN föreslås istället som en lämplig åtgärd. De ser inte de själva som en del av varken de kortsiktiga eller långsiktiga lösningarna på situationen i landet.

ASEAN uttrycker sammantaget att det är de civila i Rakhine som är hotade och fördömer våldet då det har lett till civila dödsfall och att människor har tvingats fly. Dock så formuleras det inte som ett hot mot varken regionen och därmed ASEAN eller ett mot internationell fred och säkerhet då konflikten ses

som lokal. Trots att ASEAN föreslår åtgärder är de inte delaktiga i dessa och uttrycker inte att de har ett ansvar att ingripa på något sätt vilket återigen tyder på att de inte ser sig själva som hotade. Det tillsammans med att situationen i landet inte formuleras som ett hot mot den regionala organisationen, trots att Myanmar dessutom är medlem i ASEAN, ligger till grund för bedömningen att ASEAN inte har konstituerat ett *securitization move*.

4.1.2 Syrien

Den arabiska våren 2011 bestod av en serie uppror i delar av Nordafrika och Mellanöstern som inleddes i främsta syftet att avsätta ländernas diktator. Liksom att de bakomliggande orsakerna skiljde sig mellan länderna så skiljde sig även utfallet av proteströrelserna mellan länderna. Den syriska regimen svarade på protesterna genom att fängsla och döda hundratals fredliga demonstranter och legitimerade detta genom att hävda att de var islamistiska terrorister. En rebellgrupp etablerades kort efter i syfte att störta regimen vilket bidrog också till att våldet från regimen eskalerade ytterligare och resulterade framväxten av ett hänsynslöst inbördeskrig (Aljazeera 2018). Enligt FNs flyktingorgan så är situationen i Syrien den största humanitära- samt flyktingkris i vår tid (UNHCR 2018). Tidsperioden för materialsökningen är således mars 2011 till idag.

ASEAN om konflikten i Syrien

We expressed deep concern over the continued deterioration of the humanitarian situation in Syria and condemned the use of chemical weapons in Syria which has caused the loss of lives (ASEAN 2014).

ASEAN beskriver väldigt ofta hur bekymrade de är över den humanitära situationen i Syrien och i synnerhet att den leder till dödsfall. Det är tydligt att de anser att den syriska befolkningen är under ett stort hot.

We continued to condemn and deplore the violence and brutality committed by extremist organisations and radical groups in [...] Syria, whose impact increasingly poses a threat to all regions of the world (ASEAN 2015).

Förutom att ASEAN, enligt tidigare citat, uttrycker att de civila i Syrien är hotade så konstrueras situationen i Syrien och dess konsekvenser nu som ett hot mot alla regioner i världen. ASEAN formulerar således att situationen även har blivit ett hot mot deras region vilket även gör dem till referensobjekt.

The situation in Syria is of serious concern to international peace and stability. The ASEAN Foreign Ministers are concerned about the deterioration of the situation and urge all Parties to exercise restraint and settle the dispute by peaceful means in accordance with international law,

including the UN Charter and the relevant UN Security Council Resolutions. All Parties must take steps to avoid escalation and ensure the safety and security of civilians (ASEAN 2018c).

ASEAN har genomgående belyst den yttersta vikten av att konflikten genast måste lösas vilket antyder att den regionala organisationen ser den som ett stort hot. ASEAN har inte själva föreslagit några specifika åtgärder utan hänvisar alltid till internationell rätt som vägledande i vad som bör göras. De uppmuntrar dock upprepande de inblandade aktörerna att vidta åtgärder för att stoppa konflikten men deras uttalanden indikerar inte på något sätt att de planerar att bli delaktiga i konfliktlösningen.

Sammanfattningsvis formuleras situationen i Syrien som ett hot på alla nivåer. Dels mot Syrien och dess befolkning, dels mot alla regioner och därmed mot internationell fred och säkerhet. Vad gäller åtgärder så uppmanar ASEAN upprepande de delaktiga parterna till att ta till åtgärder för att lösa konflikten på ett fredligt sätt i enlighet med internationell rätt. ASEAN ser sig uttryckligen inte som delaktiga i åtgärderna och tar således inget specifikt ansvar för hanterandet av konflikten. Sammantaget så säger ASEAN att situationen i Syrien är ett hot mot alla regioner i världen och men inte specifikt ett hot mot den egna regionen vilket är ett utav kriterierna för att konstituera ett *securitization move*. kriterierna för att konstituera *securitization move* är, utöver det ovannämnda, att även föreslå åtgärder som de är delaktiga i. Det ligger till grund för bedömningen att ett *securitization move* har inte har skett.

4.2 AU

AU bildades 2002, och ersatte därmed föregångaren OAU, vilket beskrivs som en kraftig acceleration av institutionaliseringen av kontinenten. Syftet med etablerandet var att skapa ett fredligt, integrerat och dynamiskt Afrika som ska drivas framåt av just Afrika. Alla länder på kontinenten är medlemmar i organisationen, med undantag från Marocko (AU 2018a). En viktig del av AUs institutionella design är AUPSD som har det övergripande ansvaret för fred och säkerhet på kontinenten. Som en förgrening av AUPSD är beslutsfattande organet AUPSC som i sin tur ansvarar för att förebygga, hantera och lösa kriser och konflikter i Afrika. PSC består av 15 medlemmar från lika många länder som roteras på två- eller tre-års basis (AUPSD 2018a). En av de stora skillnaderna mellan AU och dess föregångare är att AU vid dess grundade statuerade att de ville vara representerade på den internationella arenan. För att uppfylla det målet har flera partnerskap med stater samt regionala- och internationella organisationer ingåtts (AU 2018b).

4.2.1 CAR

Sedan CAR blev självständigt har landet präglats av konflikt men sent under 2012 försökte en rebellgrupp störta regeringen och lyckades tillslut avsätta presidenten den 25 mars 2013. Efter maktskiftet eskalerade våldet i landet drastiskt och har följaktligen inneburit ett besinningslöst lidande för befolkningen. Enligt FN så har en halv miljon kongoleser flytt från CAR och lika många är interna flyktingar (MSB 2016a). CAR har sedan självständigheten befunnit sig i konflikt i olika perioder. Maktskiftet i mars 2013 fick dock landet att åter falla i konflikt vilket utlöste en kraftig eskalering av våldet i hela landet (MISCA 2014). Sedan dess har antalet dödsfall till följd av konflikten stigit i taket och läget i CAR har försämrats betydligt (CFR 2018b; UCDP 2018b). Tidsperioden för materialsökningen är således mars 2013 till idag.

AU om konflikten i CAR

The Peace and Security Council [...] is deeply concerned by the resurgence of armed conflict in the Central African Republic (CAR). [...] calls on all AU Member States and international partners to support all efforts [...], and to send a strong message to the leaders of Seleka on the need for a political solution, including envisaging sanctions and any other legitimate measures, in support to constitutional legality and CAR institutions (AUPSD 2013a).

AU kommenterade snabbt CARs återfall till väpnad konflikt och uppmuntrade enligt citatet ovan dess medlemsländer och även internationella aktörer att stötta de legitima åtgärder som kan tänkas behövas utöver det konkreta förslaget på att införa sanktioner.

The Peace and Security Council [...] reiterates its concern about the serious situation prevailing in the CAR, especially the persistence of insecurity, continued abuses against the civilian population [...], as well as the precarious humanitarian situation. [...]. Council stresses the threat that the current situation poses to the very existence of the Central African State, as well as to regional security and stability [...] (AUPSD 2013b).

Det är tydligt att den civila befolkningen är under ett stort hot. Vidare formulerar AU situationen som ett existentiellt hot mot CAR men även mot den regionala säkerheten vilket kan tolkas som ett hot mot AU som en regional organisation.

The Peace and Security Council [...] reiterates its appeal to the UN Security Council, [...], to fully support the African-led efforts. In particular, Council requests the Security Council to seize the opportunity of its meeting on the situation in the CAR, scheduled on 15 May 2013, to support the [...] measures, in order to restore security in the CAR and guarantee the protection of civilians, as well as the execution of all the necessary tasks for the restoration of constitutional order [...] (AUPSD 2013c).

Enligt säkerhetsiseringsteori så legitimerar yttranden om existentiella hot även att extraordinära åtgärder kan vidtas av en säkerhetsiseringsaktör vilket citatet ovan indikerar att AU föreslår. De åtgärder som initialt föreslogs för att bemöta hotet

har ersatts med vilka åtgärder situationen än kräver. Viktigt att poängtera är att trots att AU vidtagit egna militära åtgärder, som exempelvis MISCA, så vädjar AU till FN att även de bör vidta extraordinära åtgärder.

The Peace and Security Council [...] Appeals to the international community to pursue and further enhance its support to the CAR, as well as to extend the required support to the countries of the region to enable them cope with the consequences of the CAR crisis [...] (AUPSD 2014).

Åtgärderna som föreslås avser inte bara CAR utan även de länder som direkt eller indirekt har påverkats negativt av situationen vilket utifrån citatet att döma antyder att konflikten har fått en spill-over-effekt.

The Peace and Security Council [...] Expresses deep concern over the continuing deterioration of the security situation in the CAR, particularly the continued attacks of armed groups against the civilian population, including targeted killings against particular communities and the troops of the United Nations [...] MINUSCA [...] (AUPSD 2017).

Situationen i CAR har framställts som ett existentiellt hot mot CARs existens som stat och även mot den regionala säkerheten. Med hjälp av citatet kan man argumentera för att hotet mot AU som regional organisation minskat då de senare uttalandena har betonat säkerhetsläget inom CAR snarare än utanför. Dock uttrycker AU att regionen är hotad och således organisationen som helhet. Vidare så har föreslagna åtgärder varit ständigt förekommande, och AU är högst delaktiga i både kort- och långsiktiga åtgärder, vilket har bidragit till den slutgiltiga bedömningen. Språket antyder ett tydligt ansvarstagande av AU men den ständiga uppmaningen till det internationella samfundet att utföra egna, eller stötta AUs egna åtgärder, vittnar om att de ser ett behov av att fler aktörer tar ansvar för situationen i CAR. Sammantaget görs bedömningen att AU har konstituerat ett *securitization move* och därmed säkerhetsiserat situationen i CAR som ett hot även mot AU.

4.2.2 Jemen

Den arabiska våren 2011 spred sig även till Jemen vilket blev en av flera anledningar till varför instabiliteten i landet ökade. Situationen kulminerade när en rebellgrupp tog kontroll över huvudstaden i januari 2015 och satte presidenten i husarrest. I mars samma år inledde Saudiarabien flygattacker mot den stridande rebellgruppen i försök att återställa regeringsmakten vilket resulterade i att striderna trappades upp. Ett våldsamt inbördeskrig bröt sedan ut och den humanitära situationen i landet beskrivs som en katastrof med över tre miljoner internflyktingar och 10 000 civila dödsfall (CFR 2018c; MSB 2016b). Tidsperioden för materialsökningen är således mars 2015 till idag.

AU om konflikten i Jemen

Då sökningen, utefter mina kriterier och avgränsningen av material, gav noll resultat så kan endast en slutsats dras utifrån det teoretiska ramverket. Om inget uttalande skett, och därmed ingenting yttrats, så har inget *securitization move* konstituerats och därmed har situationen inte säkerhetsiserats av AU.

4.3 EU

EU är en mellanstatlig regional organisation med ansevärd mängd överstatliga element. EU grundades 1958 i syfte att etablera en ekonomisk gemenskap som skulle bidra till att hålla regionen fredlig. 1993 signerades Maastrichtfördraget om EU vilket resulterade i ett fördjupat samarbete genom beslutandet om att exempelvis upprätta en gemensam valuta och utrikes- och säkerhetspolitik. Den största institutionella fördjupningen var dock Lissabonfördraget som undertecknades 2007 i syfte att effektivisera beslutsfattandet (NE 2018). Fördraget resulterade i upprättandet av EEAS som är EUs utrikestjänst som ansvarar för att verkställa den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitik som syftar till att öka den regionala organisationens globala inflytande. EEAS leds av High Representative som är ytterst ansvarig för att implementera den gemensamma politiken och för att föra EUs talan runt om i världen (EEAS 2016a). EEAS presenterade 2016 en global strategi för utrikes- och säkerhetspolitiken som statuerar att EU ska säkerställa fred och säkerhet för EUs medborgare och territorium. Vidare så fastställer strategin att EU behöver, för att kunna bemöta de globala säkerhetsutmaningarna, styras av en känsla av ansvar (EU 2018).

4.3.1 Ukraina

Ukraina har sedan Sovjetunionens upplösning försökt balansera en fortsatt nära relation med Ryssland samtidigt som de har försökt att närma sig Västeuropa (MSB 2017). Den tog en historisk vändning i november 2013 när den ryskstödda presidenten avbröt förhandlingarna om ett partnerskapsavtal med EU. Presidentens beslut resulterade i protester och våldsamheter som skapade en revolution och senare ledde till att presidenten flydde till Ryssland och en ny EU-vänlig regering bildades. Det ledde emellertid till att pro-ryska delar av Ukraina började protestera och våldsamheterna kulminerade när Ryssland annekterade Krimhalvön i mars 2014. Trots att vapenvilor har signerats så fortsätter fortfarande strider att blossa upp (UCDP 2018c). Tidsperioden för materialsökningen är således mars 2013 till idag.

EU om konflikten i Ukraina

All parties must now [...] strictly abide by their commitments under the Minsk Protocol, and reengage in view of finding a peaceful sustainable solution based on respect for Ukraine's independence, sovereignty and territorial integrity. I call on the Russian Federation to fully assume its responsibilities in this regard, including by preventing any further movement of military, weapons or fighters from its territory into Ukraine (EEAS 2014).

EU uttrycker att en fredlig lösning på konflikten måste ske i respekt för Ukrainas suveränitet vilket är Rysslands ansvar.

[...] This further escalation of the open armed conflict has tragic consequences for a population greatly suffering already for far too long. It would inevitably lead to a further grave deterioration of relations between the EU and Russia [...] (EEAS 2015).

Vad som framställs som hotat är Ukrainas befolkning som lider till följd av konflikten. Vidare betonar att EU att situationen kan fortsätta att problematisera relationen med Ryssland.

[...] A lasting ceasefire remains key to the success of the current efforts to reach a sustainable political solution [...]. The EU stands ready to support any efforts to this effect (EEAS 2015c).

EU uttrycker att en vapenvila är den främsta åtgärden för att nå en lösning på konflikten och att de är beredda att bistå med vad som än krävs för att få det att hända.

[...] The European Union remains committed to supporting Ukraine politically and through financial and technical assistance in its efforts to implement key reforms, modernise the country and fight corruption. In this context, we will support the new government to ensure that key political and economic institutions function efficiently and transparently [...] (EEAS 2016).

EU formulerar även sitt stöd till Ukrainas genom att föreslå mer förhållandevis långsiktiga åtgärder som att stärka landet rent politiskt.

Four years on from the illegal annexation of the Autonomous Republic of Crimea and the city of Sevastopol by the Russian Federation, the European Union remains firmly committed to Ukraine's sovereignty and territorial integrity. The European Union reiterates that it does not recognise and continues to condemn this violation of international law. It remains a direct challenge to international security, with grave implications for the international legal order that protects the unity and sovereignty of all States [...] (EEAS 2018).

EU har upprepande fördömt Rysslands olagliga annektering av Krimhalvön och hävdar att agerandet bryter mot internationell rätt. EU har uttryckt att Ukraina, och specifikt landets befolkning, är under hot samt att de inte bara uttryckt sitt kortsiktiga stöd för Ukraina utan även föreslagit långsiktiga åtgärder för att stärka

landets institutionella kapacitet. Vad gäller citatet ovan så formuleras konflikten som en utmaning för internationell säkerhet, men inte som ett hot. Konflikten i Ukraina uttrycks således inte vara ett hot mot regionen och därför inte heller mot EU. Sammanfattningsvis har EU formulerat att Ukrainas suveränitet och befolkning är hotad samt att situationen är problematisk för internationell säkerhet och deras relation med Ryssland. Faktumet att EU därmed inte uttryckligen är hotat innebär, trots att åtgärder föreslagits som EU är högst delaktiga i, att ett *securitization move* inte har konstituerats utifrån mitt teoretiska ramverk.

4.3.2 Sydsudan

Kraftiga maktrelaterade motsättningar mellan regeringen och oppositionen uppstod när Sydsudan blev självständigt 2011 vilket blev startskottet för inbördeskriget i som inleddes 15 december 2013. Den svaga nationella samhörigheten har resulterat i att konflikten, förutom att vara politisk, även tagit en etnisk karaktär (Globalis 2016). Våldet mellan de två sidorna har fått ödesdigra konsekvenser för befolkningen och har lett till att två miljoner sydsudanesiska flyktingar och minst lika många interna flyktingar. Human Rights Watch har dessutom rapporterat att båda sidor i konflikten har begått krigsförbrytelser där vissa överträdelser även kan klassas som brott mot mänskligheten (Human Rights Watch 2018). Tidsperioden för materialsökningen är således december 2013 till idag.

EU om konflikten i Sydsudan

[...] The conflict that broke out over a year ago has been a disaster for the people of South Sudan and has put at risk the stability of the entire region. [...] (EEAS 2015a).

EU uttrycker att befolkningen i Sydsudan är under ett stort hot men även regionen, vilket också innebär att AUs stabilitet hotas.

[...] The EU, together with the African Union and other international partners, stands ready to support IGAD in any way that can help to bring an end to the current deadly impasse. [...] (EEAS 2015b).

EUs språkbruk för att beskriva den humanitära situationen i Sydsudan är laddat och hotet mot den sydsudanesiska befolkningen är stort. Följaktligen uttrycker EU att de kommer att stödja de pågående åtgärderna med vad som än krävs för att sätta stopp på situationen.

The EU again urges the AU Peace and Security Council to urgently consider the report of the AU Commission of Inquiry into human rights abuses in

South Sudan and follow up on its findings without further delay [...] (EEAS 2015c).

Vidare föreslår EU egna åtgärder som de visserligen inte själva ska genomföra utan de uppmanar AUs PSC att agera gentemot de människorättsbrott som begåtts.

[...] The European Union will continue to support IGAD and African Union efforts to bring peace to South Sudan. It reaffirms its readiness to use any necessary tools, including restrictive measures, towards those who act against peace and obstruct constructive dialogue and compromise [...] (EEAS 2018).

Ovanstående citat bekräftar återigen EUs ståndpunkt vad gäller Sydsudan, situationen är djupt problematiskt och EU är beredda att ta till de medel som krävs för att skapa fred i Sydsudan. Sammantaget framställs situationen ofrånkomligen som ett hot mot framförallt sydsudaneserna men även mot regionen och AU. Dessutom föreslår EU egna åtgärder likväl som att de ställer sig bakom andra aktörers arbete. Dock omnämns AU genomgående som den aktören med det huvudsakliga ansvaret för att hantera situationen, visserligen med EUs stöd. Enligt mitt teoretiska ramverk konstituerar uttalandena inte ett *securitization move* då EU inte formulerar situationen i Sydsudan som ett hot mot deras egen region.

5 Jämförande analys

I detta avsnitt kommer forskningsfrågan att besvaras efter att det teoretiska ramverket har applicerats på uttalandena om konflikterna i resultatavsnittet. Som forskningsfrågan indikerar kommer en jämförelse mellan de regionala organisationernas uttalade benägenhet att ta ansvar för fred och säkerhet för en konflikt inom respektive utom regionen att genomföras. I resultatet har de empiriska mätinstrumenten, konflikterna, fastställt om ett *securitization move* har konstituerats eller inte. Frågeställningen kommer att besvaras med utgångspunkt i de frågor som ställdes till materialet i operationaliseringen. Likheter och skillnader mellan analysobjekten kommer att även att diskuteras övergripande.

Vad gäller ASEAN går det att urskilja en tydlig skillnad i språkanvändandet kring konflikterna. Situationen i Myanmar uttrycks vara lokal, eller ett "*complex inter-communal issue*", och ASEAN formulerar inte den som ett hot mot regionen och därmed inte mot ASEAN. Till skillnad från Myanmar, som enligt ASEAN endast är ett hot mot Myanmar, framställs konflikten i Syrien som ett hot mot hela världen. Att den sistnämnda konflikten är ett "*threat to all regions of the world*" avspeglar sig också i skillnaderna kring vad för ASEAN föreslår för åtgärder. Gällande Myanmar föreslås dialog med en annan stat om en lämplig åtgärd utöver att flesta lösningar uteslutande tycks finnas inom den myanmarska staten. Angående Syrien uppmanar ASEAN alla inblandade parter att genast utföra åtgärder för att lösa konflikten, vilket framförallt gäller FN som formuleras som den huvudsakliga aktören. En likhet mellan uttalandena är att de inte ser sig själva som delaktiga i åtgärderna och därmed inte tar ansvar vilket också är anledningen till att ASEAN, trots att konflikten i Syrien formuleras som ett hot mot regionen, inte konstituerar ett *securitization move* enligt det teoretiska ramverket.

Konflikten utom formuleras som ett hot medan den inom ASEAN inte gör det. Resultatet för AU är tvärtom då de inte ens har uttalat sig om situationen i Jemen vilket innebär att AU formulerar konflikten som ett hot och följaktligen föreslår inga åtgärder vilket indikerar att de inte är benägna att ta ansvar genom att delta i åtgärderna. Vad gäller CAR ses konflikten som ett hot mot den regionala säkerheten och ett existentiellt hot mot staten. AU föreslår samt initierar aktivt åtgärder som de är ytterst delaktiga i. I jämförelse med ASEAN, som bevisligen anser att FN och internationell rätt är vägledande och att de kommer att stödja deras åtgärder, uppmanar AU FN att stötta deras. Vad gäller AU är det tydligt att de ser ett bredare spektrum av aktörer som bör stödja eller initiera de åtgärder som krävs för att stabilisera och lösa situationen i CAR. Dels uppmanar AU "*all AU Member States and international partners to support all efforts*" och till "*the international community*" vilket kan antyda att FN inte ses som den huvudsakliga aktören i CAR. Förutom att AU har ett ansvar anser de att AU-medlemmarna också har det liksom hela det internationella samfundet. Sammantaget formuleras

konflikten inom som ett tydligt hot mot AU och uttalandena uttrycker ett starkt ansvarstagande för situationen vilket konstituerar ett *securitization move* till skillnad från konflikten utom där inga uttalanden förekom och således inget *securitization move* konstituerades.

Att konflikten inom och utom EU formuleras som ett hot mot Ukraina och Sydsudans befolkningar är en likhet vad gäller frågan kring vad som är hotat. Situationen i Ukraina formuleras som en *”direct challenge to international security”* men EU benämner inte det som ett specifikt hot mot EU eller regionen. Konflikten i Sydsudan formuleras dock inte heller ett hot mot EU utan den *”has put at risk the stability of the entire region”* vilket enligt mitt teoretiska ramverk innebär ett hot mot AU. Rörande åtgärder så föreslår EU tydliga åtgärder vad gäller både konflikten inom och utom regionen – gemensamt är även att EU är väldigt delaktig i dessa. En skillnad är att när det kommer till Ukraina pratar EU om sig själva som en väldigt viktig och framstående aktör vars externa relationer påverkas av detta och menar att situationen har skapat *”grave deterioration of relations between the EU and Russia”* medan när det kommer till Sydsudan så framställer de deras roll som stödjande, främst till AU. Gemensamt vad gäller EU är att de knappt nämner FN utan det går i uttalandena att urskilja ett fokus på EU själva vad gäller Ukraina och på AU vad gäller Sydsudan. Både konflikten inom och utom EU får samma resultat utifrån det teoretiska ramverket vilket är att ett *securitization move* inte har konstituerats då, trots att det är tydligt att EU är ytterst delaktig i de åtgärder som föreslås, de inte formulerar någon av konflikterna som ett hot mot regionen vilket är ett kriterium som måste uppnås enligt det teoretiska ramverket.

I denna studie har innebörden av benägenheten att ta ansvar teoretiskt översatts till att innebära att konstituera ett *securitization move*. Jämförelsen har såtillvida redogjorts genom att dels applicera det teoretiska ramverket på uttalandena i resultatet och dels genom en sammanställande analys i detta avsnitt. Det slutgiltiga resultatet illustreras i tabellen nedan.

Regional organisation	Konflikt	Securitization move?
ASEAN	Myanmar	Nej
ASEAN	Syrien	Nej
AU	CAR	Ja
AU	Jemen	Nej
EU	Ukraina	Nej
EU	Sydsudan	Nej

Fig.1 Sammanställt resultat

6 Slutsats

Forskningsfrågan ställdes med det breda syftet att få ökad kunskap om regionala organisationer som aktörer för fred och säkerhet. Inledningen fastställde att det har skett en svårdefinierad förskjutning av ansvaret för bevarandet av internationell fred och säkerhet till regionala organisationer vilket FN benämner som ett *delat ansvar*. Med bakgrund i att det finns en flertalet teorier som hävdar att regionala organisationer är mer benägna att ta ansvar för fred och säkerhet inom regionen, vilket redogjordes för i den teoretiska bakgrunden, så ansåg jag att det var utav vikt att inkludera en konflikt inom respektive utanför regionen för att dels kunna jämföra de emellan samt att kunna få ett generaliserbart resultat.

Forskningsfrågan har besvarats i den jämförande analysen men förtydligas nedan. Resultatet av studien utifrån mitt teoretiska ramverk är att ASEAN inte är benägen att ta ansvar för en konflikt varken inom eller utom regionen men uttrycker att den regionala organisationen är mer hotad av konflikten utom än inom regionen. Vidare är AU inte benägna att ta ansvar alls för en konflikt utom regionen medan konflikten inom regionen tillskrivs som ett hot mot hela AU. Då de formuleras som ytterst delaktiga i de föreslagna åtgärderna dras slutsatsen att AU är benägna att ta ansvar för en konflikt inom men inte utom regionen. Beträffande EU så är en konflikt utom regionen inte ett hot mot EU och en inom ses som ett hot mot internationell säkerhet men inte mot regionen.

Studien har inte genererat ett generaliserbart resultat då inga generella slutsatser kan dras efter appliceringen av mitt teoretiska ramverk på analysobjekten, resultatet blev alldeles för brett. Det teoretiska ramverket kan som nämnt i avgränsningar inte beskriva mer än om det skett ett securitization move eller inte och beskriva hur benägenheten att ta ansvar skiljer sig mellan en konflikt inom respektive utom en region. Studien har således inte ställt frågan varför och har därför avgränsats mot olika typer av förklaringar till varför det blir som det blir. Det går dock inte att undgå att resultatet av appliceringen av det teoretiska ramverket inte avspeglar det som nämndes framförallt nämndes i inledningen. Mitt teoretiska ramverk fungerade väl som redskap när likheter och skillnader mellan de regionala organisationernas respektive konflikter diskuterades men märkbart sämre när analysen av huruvida deras uttalanden konstituerade ett *securitization move* genomfördes. Kriterierna för att konstituera ett *securitization move* var med facit i hand möjligen för hårda då delar av resultatet visade att exempelvis EU var väldigt benägna att ta ansvar för både konflikten inom och konflikten utom deras region men då de inte explicit uttryckte sig hotade konstituerades inte ett *securitization move*. Den huvudsakliga problematiken med studien är att även fast ett kriterium uppfylldes väldigt starkt så kunde inte bedömningen att ett *securitization move* göras om det andra inte också uppfylldes. Framförallt var det förmodligen kravet med att uttalandena behövde uttrycka att

den regionala organisationen var hotad då man tydligen trots det kan vara benägen att ta ansvar ändå. Möjligen kan det teoretiska ramverket för denna studie användas längre fram i tiden när vi kommer att brottas i större utsträckning med transnationella utmaningar vilket kanske kommer att leda till att regionala organisationer blir mer benägna att uttrycka sig hotade av konflikter utom regionen.

För att fortsätta kunna nysta i det abstrakta delade ansvaret så uppmuntras fortsatt forskning med regionala organisationer som analysobjekt, särskilt som säkerhetiseringsaktörer likväl som referensobjekt. Det är alltid viktigt att analysera vad nyckelaktörer för fred och säkerhet säger och förhoppningsvis kan studiens överskådliga blottläggning av detta i viss mån bidra till ökad förståelse av ASEAN, AU och EU som aktörer inom detta område. Jag anser att det finns en vikt i att fortsätta forska kring regionala organisationer som aktörer för fred och säkerhet då det kommer att bli en ännu viktigare del av hur vi förstår och analyserar den internationella säkerhetsdebatten framöver.

7 Referenser

Al Jazeera Media Network, Hemsida, [elektronisk] 2018. Syria's civil war explained from the beginning. Tillgänglig: <https://www.aljazeera.com/news/2016/05/syria-civil-war-explained-160505084119966.html>. Hämtdatum: [2018-05-14]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2014. Joint Communiques. Tillgänglig: <http://asean.org/asean-political-security-community/asean-foreign-ministers-meeting-amm/joint-communiques/>. Hämtdatum: [2018-05-15]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2015. Joint Communiques. Tillgänglig: <http://asean.org/asean-political-security-community/asean-foreign-ministers-meeting-amm/joint-communiques/>. Hämtdatum: [2018-05-15]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2017a. ASEAN Chairman's Statement on the Humanitarian Situation in Rakhine State. Tillgänglig: <http://asean.org/storage/2017/09/1.ASEAN-Chairmans-Statement-on-the-Rakhine.pdf>. Hämtdatum: [2018-05-10]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2018a. Overview. Tillgänglig: <http://asean.org/asean/about-asean/overview/#>. Hämtdatum: [2018-04-11]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2018b. International/Regional Organisations. Tillgänglig: <http://asean.org/asean/external-relations/international-regional-organisations/#98e10b3e48365c086>. Hämtdatum: [2018-05-11]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2018c. ASEAN Foreign Ministers' Statement on the Situation in Syria. Tillgänglig: <http://asean.org/asean-foreign-ministers-statement-on-the-situation-in-syria/>. Hämtdatum: [2018-05-11]

ASEAN – Association of Southeast Asian Nations, Hemsida, [elektronisk] 2016. ASEAN Political-Security Community Blueprint 2025. Tillgänglig: <http://www.asean.org/wp-content/uploads/2012/05/ASEAN-APSC-Blueprint-2025.pdf>. Hämtdatum: [2018-05-11]

AU – African Union, Hemsida, [elektronisk] 2018a. AU in a Nutshell. Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/en/page/77-objectives>. Hämtdatum: [2018-05-11]

AU – African Union, Hemsida, [elektronisk] 2018b. Africa's Strategic Partnership with Other Parts of the World. Tillgänglig: <https://au.int/en/partnerships/intro>. Hämtdatum: [2018-05-11]

AUPSD – African Union Peace and Security, Hemsida, [elektronisk] 2013a. Peace and Security Council Documents Archives – Search Result(s). Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/en/article/communique-of-the-362nd-meeting-of-the-peace-and-security-council>. Hämtdatum: [2018-05-17]

AUPSD – African Union Peace and Security, Hemsida, [elektronisk] 2013b. Peace and Security Council Documents Archives – Search Result(s). Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/uploads/auc-com-car-28-03-2013.pdf>. Hämtdatum: [2018-05-17]

AUPSD – African Union Peace and Security, Hemsida, [elektronisk] 2013c. Peace and Security Council Documents Archives – Search Result(s). Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/uploads/psc.com.375.car.14-05-2013.docx.pdf>. Hämtdatum: [2018-05-17]

AUPSD – African Union Peace and Security, Hemsida, [elektronisk] 2014. Peace and Security Council Documents Archives – Search Result(s). Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/uploads/psc-com-458-car-17-09-2014.pdf>. Hämtdatum: [2018-05-17]

AUPSD – African Union Peace and Security, Hemsida, [elektronisk] 2017. Peace and Security Council Documents Archives – Search Result(s). Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/en/article/communique-of-the-737th-meeting-of-the-psc-on-the-situation-in-central-african-republic>. Hämtdatum: [2018-05-17]

AUPSD – African Union Peace and Security, Hemsida, [elektronisk] 2018b. Peace and Security Department at a Glance. Tillgänglig: <http://www.peaceau.org/en/page/77-objectives>. Hämtdatum: [2018-05-11]

Baert, Francis, Philippe De Lombaerde – Tania Felício, 2012. ”Introduction” i Baert, Francis, Philippe De Lombaerde – Tania Felício (red.), *The United Nations and the Regions*. 3 uppl. New York: Springer, s. 1-17.

Balzacq, Thierry, Sarah Léonard – Jan Ruzicka, 2015. ”Securitization” revisited: theory and cases”, *International Relations*, vol. 30, nr. 4, s. 494-531.

Bergström, Göran – Kristina Boréus, 2012. ”Diskursanalys”, i Bergström, Göran – Kristina, Boréus (red.), *Textens mening och makt*. Lund: Studentlitteratur. s. 353-411.

Bjurner, Anders – Peter Wallensteen, 2014. ”The Challenge of Regional Organizations i Bjurner, Anders – Peter Wallensteen (red.), *Regional Organisations and Peacemaking, Challenges to the UN*. New York: Routledge

Borgen, Christopher J., 1994. ”The Theory and Practice of Regional Organization Intervention in Civil Wars”, *Faculty Publications*, nr. 124, s. 797-835.

Buzan, Barry, 2007. *People, States & Fear: an Agenda for International Security Studies in the Post-Cold War Era*. 2 uppl. Colchester: ECPR Press

Buzan, Barry – Ole Waever, 2010. *Regions and Powers*. 2 uppl. Cambridge: Cambridge University Press.

Buzan, Barry, Ole Waever – Jaap De Wilde, 1998. *Security: A New Framework for Analysis*. Boulder: Lynne Rienner Publishers.

CFR – Council on Foreign Relations, Hemsida, [elektronisk] 2018a. The Rohingya Crisis. Tillgänglig: <https://www.cfr.org/background/rohingya-crisis>. Hämtdatum: [2018-05-14]

CFR – Council on Foreign Relations, Hemsida, [elektronisk] 2018b. Violence in the Central African Republic. Tillgänglig: <https://www.cfr.org/interactives/global-conflict-tracker?co=C042701#!/conflict/violence-in-the-central-african-republic>. Hämtdatum: [2018-05-14]

CFR – Council on Foreign Relations, Hemsida, [elektronisk] 2018c. War in Yemen. Tillgänglig: <https://www.cfr.org/interactives/global-conflict-tracker?co=C042701#!/conflict/war-in-yemen>. Hämtdatum: [2018-05-14]

EEAS - European Union External Action, Hemsida, [elektronisk] 2014. Statement by High Representative/Vice-President Federica Mogherini on the latest developments in Ukraine. Tillgänglig: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/368/statement-high-representativevice-president-federica-mogherini-latest-developments-ukraine_en. Hämtdatum: [2018-05-18]

EEAS - European Union External Action, Hemsida, [elektronisk] 2015a. Statement of the spokesperson on the lack of progress in South Sudan peace process. Tillgänglig: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/2723/statement-spokesperson-lack-progress-south-sudan-peace-process_en. Hämtdatum: [2018-05-18]

EEAS - European Union External Action, Hemsida, [elektronisk] 2015b. Statement of the Spokesperson on the failure of the parties of South Sudan conflict to reach a peace agreement. Tillgänglig: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/3276/statement-spokesperson-failure-parties-south-sudan-conflict-reach-peace-agreement_en. Hämtdatum: [2018-05-18]

EEAS - European Union External Action, Hemsida, [elektronisk] 2015c. Statement of the spokesperson South Sudan's peace talks and abductions of young children. Tillgänglig: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/3213/statement-spokesperson-south-sudans-peace-talks-and-abductions-young-children_en. Hämtdatum: [2018-05-18]

EEAS - European Union External Action, Hemsida, [elektronisk] 2016a. About the European Union External Action (EEAS). Tillgänglig: https://eeas.europa.eu/headquarters/headquarters-homepage/82/about-european-external-action-service-eeas_en. Hämtdatum: [2018-05-22]

EU – The European Union, Hemsida, [elektronisk] 2018. European Union Global Strategy. Tillgänglig: <http://europa.eu/globalstrategy/en/global-strategy-promote-citizens-interests>. Hämtdatum: [2018-05-22]

EU Neighbours – The European Union, Hemsida, [elektronisk] 2017. Facts and figures about EU-Ukraine relations. Tillgänglig: <https://www.euneighbours.eu/en/east/stay-informed/publications/facts-and-figures-about-eu-ukraine-relations>. Hämtdatum: [2018-05-24]

Globalis – Svenska FN-förbundet, Hemsida, [elektronisk] 2016. Tillgänglig: <https://www.globalis.se/Konflikter/Afrika/Sydsudan>. Hämtdatum: [2018-05-22]

Halperin, Sandra – Oliver Heath, 2017. *Political Research. Methods and Practical Skills*. 2nd ed. Glasgow: Oxford University Press.

Hayes, Jarrod, 2012. Securitization, Social Identity, and Democratic Security: Nixon, India, and the Ties that Bind. *International Organisation*, vol. 66, nr. 1, s. 63-93.

Heiner Hänggi, Ralf Roloff - Jürgen Rüländ, 2006. "Introduction" i Heiner Hänggi, Ralf Roloff - Jürgen Rüländ (red.), *Interregionalism and International Relations*. New York: Routledge.

Hettne, Björn – Fredrik Söderbaum, 2010. "Regional Security in a Global Perspective" i Engel, Ulf – Joao Gomes Porto (red.), *Africa's New Peace and Security Architecture*. Surrey: Ashgate Publishing Limited.

Söderbaum, Fredrik, 2011. "Theories of Regionalism" i Mark Beeson, Richards Stubbs (red.), *The Routledge Handbook of Asian Regionalism*, 2 uppl. New York: Routledge.

Hettne, Björn – Fredrik Söderbaum, 2000. "Theorising the Rise of Regioness", *New Political Economy*, vol. 5, nr. 3, s. 457-472.

Hettne, Björn – Fredrik Söderbaum, 2006. "The UN and Regional Organizations in Global Security: Competing or Complementary Logics?", *Global Governance*, vol. 12, nr. 3, s. 1-5.

Human Rights Watch, Hemsida, [elektronisk] 2018. South Sudan. Tillgänglig: <https://www.hrw.org/world-report/2018/country-chapters/south-sudan>.

Hämtdatum: [2018-05-22]

MISCA – African Union Mission in the Central African Republic, Hemsida, [elektronisk] 2014. MISCA Establishment. Tillgänglig: <http://misca.peaceau.org/en/page/113-establishment-1>. Hämtdatum: [2018-05-15]

MINUSCA – United Nations Multidimensional Integrated Stabilization Mission in the Central African Republic, Hemsida, [elektronisk]. About. Tillgänglig: <https://minusca.unmissions.org/en/about>. Hämtdatum: [2018-05-15]

MSB – Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Hemsida, [elektronisk] 2016a. Fördjupning Centralafrikanska republiken. Tillgänglig: <http://www.sakerhetspolitik.se/Konflikter/Centralafrikanska-republiken-CAR/Fordjupning/>. Hämtdatum: [2018-05-15]

MSB – Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Hemsida, [elektronisk] 2016b. Fördjupning Jemen. Tillgänglig:

<http://www.sakerhetspolitik.se/Konflikter/jemen/fordjupning-jemen/>.

Hämtdatum: [2018-05-15]

MSB – Myndigheten för samhällsskydd och beredskap, Hemsida, [elektronisk] 2017. Fördjupning Ukraina. Tillgänglig: <http://www.sakerhetspolitik.se/Konflikter/Ukraina/>. Hämtdatum: [2018-05-22]

NE – Nationalencyklopedin, Hemsida, [elektronisk] 2018. Europeiska Unionen. Tillgänglig:

<https://www.ne.se/uppslagsverk/encyklopedi/lang/europeiska-unionen>.

Hämtdatum: [2018-05-22]

Sjöstedt, Roxanna, 2010. Talking Threats. The Social Construction of National Security in Russia and the United States. *Acta Universitatis Upsaliensis. Report / Department of Peace and Conflict Research* vol. 91, nr. 47 Uppsala

Thakur, Ramesh, John Tirman – Edward Newman, 2006. "Introduction" i Thakur, Ramesh, John Tirman – Edward Newman (red.), *Multilateralism Under*

Challenge? Power, International Order and Structural Change. Tokyo: United Nations University Press, s. 1-19.

UCDP – Uppsala Conflict Data Program, Hemsida, [elektronisk] 2018a. Myanmar (Burma). Tillgänglig: <http://ucdp.uu.se/#country/775>. Hämtdatum: [2018-05-13]

UCDP – Uppsala Conflict Data Program, Hemsida, [elektronisk] 2018b. Central African Republic. Tillgänglig: <http://ucdp.uu.se/#country/482>. Hämtdatum: [2018-05-13]

UCDP – Uppsala Conflict Data Program, Hemsida, [elektronisk] 2018c. Ukraine. Tillgänglig: <http://ucdp.uu.se/#country/369>. Hämtdatum: [2018-05-22]

UN – The United Nations, Hemsida, [elektronisk] 2016. Stronger United Nations Partnership with African Union Possible Due to Revamped Regional Arrangements, Security Council Presidential Statement Says. Tillgänglig: <https://www.un.org/press/en/2016/sc12370.doc.htm>. Hämtdatum: [2018-05-15]

UN – The United Nations, Hemsida, [elektronisk] 2015. United Nations Shares Responsibility for Peace with Regional Organizations, Says Secretary-general, Opening All-Day Security Council Debate. Tillgänglig: <https://www.un.org/press/en/2015/sc12011.doc.htm>. Hämtdatum: [2018-04-11]

UNHCR – The UN Refugee Agency, Hemsida, [elektronisk] 2018. Tillgänglig: <http://www.unhcr.org/syria-emergency.html>. Hämtdatum: [2018-05-14]

Van Langenhove, Luk, 2011. *Building regions. The regionalizations of the world order*. Surrey: Ashgate Publishing Limited.

Van Langenhove, Luk, Tânia Felício – Ademola Abass, 2012. ”The UN and Regional Organisations for Peace: Tracking a Slippery Partnership” i Baert, Francis, Philippe De Lombaerde – Tania Felício (red.), *The United Nations and the Regions*. 3 uppl. New York: Springer, s. 91-107.

Wunderlich, Jens-Uwe, 2012. ”Comparing Regional Organizations in Global Multilateral Institutions: ASEAN, the EU and the UN, *Asia Europe Journal*, vol. 10, nr. 2-3, s. 127-143.